

Решение № 60515

Номер 60515

Година 18.08.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 16.07

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Петър Маргаритов

Административно наказателно дело

номер

20205440200124

по описа за

2020

година

Настоящото производство се развива по реда на чл. 59 и следващи от ЗАНН.

Образувано е по жалба на *** Е.-гр.*** срещу наказателно постановление номер 21-***/23.01.2020г, издадено от инж.*** -Директор на *** , с което е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 414 ал.3 от КТ .

В жалбата е посочено, че постановлението е незаконосъобразно, като не е извършено нарушение и не е приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседани е жалбоподателят се представлява от адв.С. ,като същият поддържа жалбата.Излага доводи, че дружеството е сключило договор с подизпълнителя *** ***, като последното е сключило граждански договор с М.С..Посочено е, че при съставянето на акта не са взети предвид възраженията на нарушителя , като в АУАН не се съдържа опис на писмените доказателства.Претендира се присъждане на адв.възнаграждение.

В съдебно заседание въззиваемият се представлява от юр.*** , като същият оспорва подадената жалба.Излага доводи, че сключеният договор между *** *** и *** *** е нищожен, като нарушението е доказано по надлежния ред.Претендира юр.възнаграждение.

След като се запозна с приобщените доказателства , съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.10.2019г е сключен договор за възлагане на обществена поръчка между *** ***-гр.*** и ***.По силата на договора дружеството се задължило да изпълни обществена поръчка с предмет "***" .

На 12.11.2019г свидетелите О. и Ч. /служители на ***/ извършили проверка на строителен обект -"****" .

В хода на проверката е установено, че на обекта има работници, които фрезават и чистят бетонната настилка по пешеходната зона .Един от тези работници бил М. С..

Контролните органи предоставили на С. декларация, като същият я попълнил собственоръчно.В декларацията С. посочил ,че работи в предприятието на „ С.-гр.С. с работно време от 08,00ч до 17,00ч, има сключен договор и получава трудово възнаграждение от 800 лева , с почивни дни -събота и неделя.

В продължилата след това проверка по документи е установено, че М.С. няма сключен трудов договор към датата на извършената проверка .

На 28.11.2019г е получено уведомително писмо в *** от дружеството жалбоподател. В писмото е посочено, че е сключен договор с подизпълнителя "****" *** и това дружество е изпълнявало със свои служители строителните работи на обекта .Към това писмо е приложен сключения договор с подизпълнителя "****" *** от 11.09.2019г .

На 05.12.2019г е изпратена покана за съставяне на АУАН до дружеството- жалбоподател , връчена на пълномощника *** .

На 05.12.2019г в *** е съставен АУАН в отсъствие на нарушителя , като е предявено А. нарушение по чл. 1 ал.2 от КТ във връзка с чл. 62 ал.1 от КТ.

В акта е посочено , че *** Е. е допуснало до работа на 12.11.2019г М.С., извършващ строително монтажни действия по подмяна на пешеходна настилка , без да е уредил отношенията по предоставяне на работната сила Ч. сключване на трудов договор .

Съставеният АУАН е изпратен и връчен по пощата.От нарушителя е подадено писмено възражение, като отново е посочено , че работодател на С. е "****" *** .

В хода на проверката е изискана информация от *** , като е получен писмен отговор, че *** Е. **не е декларирало и обявило по надлежния ред , че ще използва подизпълнители.**

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление , като наказващият орган възприл изложената в акта фактическа и правна обстановка и наложил им. санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 414 ал.3 от КТ.

По делото не е спорно, че М.С. е установен на посоченото време и място в АУАН и НП да извършва посочената по - горе работа.Към 12.11.2019г С. е нямал сключен трудов договор.

По делото е спорно кой точно е възложил на С. извършването на посочената работа- "****" *** или „ С. Е..

От анализа не събраните доказателства съдът намира за установено, че С. **е бил нает** да изпълнява посочените дейности от *** Е..Последното дружество има качеството на изпълнител по сключен договор за възлагане на обществена поръчка , като същото не е декларирало пред възложителя използването на подизпълнител.

С. собственооръчно попълнил писмена декларация, в която посочил че работи в предприятието на дружеството- жалбоподател .С. е грамотен и е разбирал какво точно сочи в декларацията си .

В подкрепа на тезата, че дружеството- жалбоподател е наело С. е изпратеното Искане от дружеството до *** за сключване на споразумение по реда на чл. 415г от КТ .В това искане се съдържа изрично признание, че **М.С. е допуснат до работа на 12.11.2019г на посочения обект от страна на *** Е..**

Съдът не кредитира показанията на св.С., че негов началник е А. К. –управител на *** ***.Това обстоятелство не е отразено в попълнената декларация по време на проверката и в тази му част показанията му не следва да се ценят като обективни.

По делото е разпитан свидетеля *** , като същият не сочи кой точно е наел лицата , установени на обекта .

Св.*** сочи , че е подписал граждански договор , но не уточнява с кой е подписан този договор.*** твърди , че възнагражденията са изплащани от лице с име "****" , като от това не може да се направи извод, кой точно е работодателя на С. .

Съдът не кредитира показанията на св.К., че "****" *** е наела хората на обекта като подизпълнител, включително и С., да вършат дейности по 4-5 часа по сключени гр.договори.Ако това действително е така е логично С., като отговорник на обекта, да декларира и посочи това обстоятелство пред контролните органи по време на проверката.Подобни обстоятелства са изложени в един по- късен момент от време , като показанията на св.К. не следва да се ценят като обективни.

По делото е представен договор от 11.09.2019г за възлагане на извършването на СМР на обект „*“ .Въпросният договор е сключен **преди сключването на договора за обществена поръчка** .По повод подписания договор са извършени плащания от *** Е. спрямо подизпълнителя по два брой фактури от месец ноември 2019г.От съдържанието на този договор и от извършените плащания не може да се направи недвусмислен извод, че М.С. е нает от *** ***.Последното дружество може да е имало търговски отношения с дружеството - жалбоподателя , като от това не следва , че С. е бил негов работник .С. е нямал трудов договор с това дружество и не е посочил в декларацията, че последното е негов работодател .

По делото е представен граждански договор от 30.10.2019г , сключен между *** *** и М.С..От съдържанието на този договор също не може да се направи извод , че извършваната работа на 12.11.2019г. е идентична с тази , възложена с гражданския договор.В гражданския договор не е упоменато , че възложената работа ще се върши на строителния обект, на който е установен

М.С..

Поради изложеното съдът намира за установено, че М.С. е нает да изпълнява посочената работа от *** Е., като това е отразено в попълнената от С. декларация.

Логично е С. да е полагал труд в предприятието на изпълнителя по договора за възлагане на обществената поръчка. Този изпълнител не е декларирал по съответния ред наемането на подизпълнители, като от това му бездействие не могат да се черпят права.

Правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна, предвид на следното:

Разпоредбата на чл. 1 ал.2 от КТ предвижда, че отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, като трудовият договор се сключва в писмена форма/чл. 62 ал.1 от КТ/.

По делото се установи, че на 12.11.2019г М.С. е престираал труд в полза на дружеството – жалбоподател, като е извършвал дейности по фрезозане и почистване на бетонна настилка на посочения строителен обект.

С. е полагал труд при уговорено месечно възнаграждение, работно време и седмични почивки. В настоящата хипотеза работникът е престираал своя труд по смисъла на чл.1 ал.2 от КТ.

Дружеството-жалбоподател не е изпълнило задължението да сключи трудов договор с работника М.С. към датата на извършената проверка, като по този начин е осъществено съставомерно деяние по чл.1 ал.2 от КТ във връзка с 62 ал.1 от КТ.

Законосъобразно наказващият орган е наложил минимално предвидената им.санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 414 ал.3 от КТ.

В хода на образуваното АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на постановлението. Акто съставителят не е бил длъжен да обсъжда и анализира доводите на нарушителя, депозирани преди съставянето на АУАН, като по този начин не е допуснато соченото процесуално нарушение.

Деянито на представлява маловажен случай на административно нарушение, като същото не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност спрямо подобен род деяния.

При това положение в полза на ИА "****"-гр.*** следва да се присъди минимално юр. възнаграждение в размер на 80,00 лева.

Воден от изложеното съдът:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление номер 21-***/23.01.2020г, издадено от инж.*** -Директор на *** , с което на „ ****” Е.-гр.*** ,ЕИК*** е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева на основание чл. 414 ал.3 от КТ.

ОСЪЖДА „ ****” Е.-гр.*** ,ЕИК*** **ДА ЗАПЛАТИ** на *** направените разноски в размер на 80,00 лева-юр.възнаграждение.

Да се съобщи решението на страните, като същото подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок, считано от връчването му пред АС-Смолян.

СЪДИЯ.....